

është Biri i Perëndisë (4:171), dhe prapë Ai është (19:17-21), etj.

Gjenden edhe gabime shkencore në Kuran. Madje legjenda arabe janë rrefyer si ngjarje të vërteta. Kurani përmban shumë supersticion dhe okultizëm, sidomos në referencat e tij për *Xhindet*.

Të shmangësh përshtypje të gabuara

Duke cituar Kurandin dhe *hadithin* ne duhet të shmangim me kujdes përshtypjen se jemi duke vërtetuar këto shkrime. Merr parasysh diskutimin e Palit me filozofët mbi Malin Hill: "...sikurse kanë thënë disa nga poetët tuaj" (Vep. 17:28). Pali nuk po sugjeronte se këta shkrimtarë ishin të frymëzuar nga Perëndia -- dhe ai shkoi përtej tyre për të paraqitur ungjillin. Në të njëjtën mënyrë, ne duhet të shkojmë me dashuri përtej asaj se çfarë thotë Kurani dhe *hadithi* për Jezusin për të paraqitur ungjillin e vërtetë; përndryshe nuk kemi një bazë për shpëtimin.

Që një mysliman të bëhet një i krishterë i vërtetë ai duhet të shpallë të pavlefshëm perëndinë e rremë të islamit, Allahun, dhe ungjillin e tij të rremë të shpëtimit me anë të veprave. Për fat të keq, ungjillit po i bëhet kompromentim për ta bërë atë tërheqës për myslimanët. (Në Perëndim ai po bëhet tërheqës për të gjithë). Shumë "të konvertuar" nuk e kanë kuptuar kurrë ungjillin dhe kështu nuk kanë besuar atë që është "fuqia e Perëndisë për shpëtimin e cilitdo që beson" (Rom. 1:16). Pa dyshim që ungjilli *nuk gjendet në Kuran*. Sidoqoftë me sa duket myslimanët po shpëtohen duke dëgjuar atë. Autori i *Urra lidhëse: Krishterimi dhe Islami* (NavPress, 1997) na jep dëshminë e një myslimani "të kthyer" te krishterimi në Pakistan (fq. 27): "Teksa po dëgjoja Kurandin që lexohej në radio ditë për ditë, dëgjoja se Krishti ishte shumë i nderuar...dhe i vendosur pranë Perëndisë. I thashë vetvetes, 'Nëse dëshiroja dikë që të ndërmjetësonte për mua tek Perëndia, a do të kishte ndonjë që do ta bënte këtë punë më mirë se Krishti...?' Dhe kështu u luta, 'Zoti Isa [Jezus] të lutem më ndihmo. Dëshiroj që t'ia përkushtoj veten Perëndisë nëpërmjet teje. Përdërisa ti je shumë i nderuar dhe i ulur pranë Tij, ti mund ta bësh këtë.' " Më pas autori komenton: "Mbas kësaj, ai u ndje si një njeri i ndryshuar, më i lumtur se më parë...."

Ky është një mashtrim i ngjashëm me atë të atyre që thonë: "O Zot, o Zot, a nuk profetizua ne në emrin tënd?...dhe kemi bërë shumë vepra të fuqishme në emrin tënd?", të cilëve Zoti iu përgjigjet: "Unë s'ju kam njohur kurrë; largohuni nga unë..." (Mat. 7:21-23). T'i kërkosh Isas të islamit të ndërmjetësojë për dikë nuk të shpëton. Njëri duhet të besojë ungjillin për t'u shpëtuar: "Që Krishti vdiq për mëkatet tona sipas Shkrimeve, se u varros dhe u ringjall të tretën ditë, sipas Shkrimeve" (1 Kor. 15:1-4); "Që kushdo që beson në të të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme" (Gjo. 3:15). Ky ungjill nuk është në Kuran, dhe nuk gjendet asgjë në këtë dëshmi "të konvertuar" të tregojë se ai e njihje apo e besonte atë.

Po ai autor deklaroi se "60 përqind e myslimanëve të cilët janë drejtuar me metodat e shpjeguar në këtë libër vendosën besimin e tyre në Krishtin...." Por Krishti dhe apostujt e Tij nuk përjetuan një përqindje të tillë të konvertuarsh. Jezusi tha se pak do të shpëtohen (Mat. 7:13, 14). Autori në mënyrë entuziaste iu referohet myslimanëve të kthyerve në Krishtin "ndërsa qëndrojnë [për vite] në vathë të komunitetit të tyre islamik...pa u bërë të neveritshëm për vetë komunitetin e tyre" (fq. 10). Por Jezusi i paralajmëroi dishepujt e Vet: "Dhe të gjithë do t'ju urrejnë për shkak të emrit tim...? (Mat. 10:22; Gjo. 15:20). Të gjithë, përveç myslimanëve?

Ne duam të jemi të urtë dhe të mos skandalizojmë me paraqitjen tonë të ungjillit (1 Kor. 10:32), qoftë myslimanët apo cilindo për të cilin Zoti na jep hir për të paraqitur "pasuritë e papërshkrueshme të Krishtit" (Efe. 3:8). Por ka një skandal të pashmangshëm për shkak të Krishtit (Mat. 26:31; Rom. 9:33; 1pje. 2:8) dhe të Kryqit (Gal. 5:11). Ne duhet të jemi të kujdesshëm që ne paraqesim me të vërtetë ungjillin që njerëzit duhet ta besojnë për t'u shpëtuar. Sepse, nëse në zellin tonë për ta bërë botën që të pranojë ungjillin ne predikojmë një ungjill tjetër të pranueshëm nga bota, kjo vetëm do të dënojë shpirtin njerëzish.

-- Dave Hunt
1999

Shih gjithashtu fletpalosjen me titull: "Meka, Roma dhe Izraelit"

Për më shumë informacion kontakto me:

ASAMBLEJA BIBLIKE POGRADEC

Rr. Kajo Karafili, L. 2,

Mbrapa Qendrës "INKUS", Pogradec, SHQIPËRI.

☎ +355 68 2231763 e-postë: info@asamblejabiblike.com

www.asamblejabiblike.com

THE BEREAN CALL

PO Box 7019, Bend OR 97708-7019

www.thebereancall.org

Islami dhe Ungjilli

Perdja Islamike që ndan vendet Myslimane nga kusuri i botës është aq e padepërtueshme sa çka qenë ndonjëherë Perdja e Hekurt, por kush dëgjon ndonjë fjalë për këtë nëpër median? Në Arabinë Saudite, për shembull, për të cilën Amerikanët dhanë jetën për ta mbrojtur, gjendet një errësim i plotë mbi çdo gjë të krishterë; njëri nuk mund të mbajë me vete një Bibël nëpër rrugë ose të zhvillojë një studim biblik në vet shtëpinë e tij private. Madje edhe në ambasadën tonë, mbi të cilën valvitet flamuri Amerikan, shërbesat e kishave të krishtera janë të ndaluara. Zyrtarisht është dënimi me vdekje në Arabinë Saudite dhe në disa vende të tjera myslimane (dhe e detyruar jozyrtarisht kudo gjetkë) që një mysliman të kthehet apo konvertohet në një fe tjetër.

Vetëm myslimanët mund të jenë qytetarë të Arabisë Saudite. Madje edhe në ato vende Arabe ku *sheriati* (ligji islamik) nuk është i detyruar nga qeveria, ndikimi i Islamit pengon lirinë e fjalës, të shtypit, të fesë dhe të ndërgjegjjes. Edhe në territoret e Organizatës për Çlirimin e Palestinës (PLO), Arabët e krishterë, të cilët dikur kishin liri nën sundimin e Izraelit, tani vuajnë persekutim, burgim dhe vdekje për besimin e tyre. Dhe akoma as OKB-ja as vet qeveria jonë nuk e kundërshton një tirani të tillë prapa perdes islamike.

Myslmanët ngrejnë xhami dhe adhurojnë lirisht në perëndim, por në vet vendet e tyre ata ua mohojnë të tjerëve të tilla liri. Në vend që të raportohet kjo hipokrizi, media e botës e mban atë të fshehur. Një autor nga Lindja e Mesme shkruan:

Islami është. . .më tepër antagonist [armiçësor] ndaj besimit të krishterë se çka qenë ndonjëherë Komunizmi....Sot në Kinën komuniste, krishterimi prapë lulëzon. Por rrefimi i Krishtit nga një qytetar në një vend islamik konsiderohet si tradhti e lartë....Madje edhe në Kishë zyrtare që një qeveri komuniste do ta lejonte, nuk është e lejuar...në një vend islamik. (G.J.O. Moshay, *Kush është ky Allahu?* Dorchester, 1994, fq. 111)

Islami u përhap me të madhe nën sundimin e Muhamedit dhe pasuesëve të tij përmes *xihad-it* ("luftë e shenjtë"). Vetë Muhamedi planifikoi 65 ekspedita ushtarake dhe udhëhoqi 27 përfshirë këtu tradhti dhe sulm të hapur. Ky "ungjillizim" i

pabesueshëm bëri “të konvertuar” me miliona me anë të shpatës. Në kulmin e tij, islami kishte pushtuar të gjithë Afrikën e Veriut dhe pothuajse morri pushtetin e Evropës.

Islami vazhdon pushtimin e tij në mbarë botën. Pushtuesit në ditët e sotme janë miliona emigrantë të cilët i kthejnë njerëzit në fenë islame nëpërmjet shtrembërimit. Dikush shikon në TV gra të veshura sipas modës të cilat thonë se janë kthyer në fenë islame dhe që dëshmojnë për gëzimet dhe rrugët e tij paqedashëse. Sidoqoftë në një vend mysliman atyre u duhet të mbulohen me vel ku duken vetëm sytë, u duhet të veshin mantele të gjata e të zeza, nuk mund të ngasin një makinë, mund të jetë një nga bashkëshortet që zakonisht keqtrajtohen nga burrat e tyre, të divorcohet nga denoncimi i tij publik, skllave të vërteta nën sundimin e *shariat-it*. Mjaft për t’u çuditur, Hillari Klinton, Organizata Kombëtare e Grave (NOW), dhe të tjerë mbrojtësa të shquar për të drejtat e grave janë të heshtur ndaj abuzimit famëkeq të islamit për gratë.

Qëllimi i Islamit

Qëllimi i sinqertë i Islamit, i treguar në Kuran (u konsultuan tri versione) dhe *hadith* (gojëdhëna e shkruar islamike), mbetet po ai: që ta sjellë gjithë njerëzimin në nënshtrim (ky është edhe kuptimi i fjalës “islam”) dhe të vrasë ose robërojë të gjithë “idhujtarët” (dmth, jobsimitarët në Allahun dhe Muhamedin profetin e tij - Sura 2:190-92; 4:76; 5:33; 9:5, 29, 41; 47:4, etj.). Islami (në bindje të Kuranit dhe shembullit të Muhamedit) është forca lëvizëse mbapa shumë terrorizmi sot. Muhamedi shpalli: “Ora e fundit nuk do të vijë përpara se myslimanët të luftojnë me çifutët dhe myslimanët t’i vrasin ata.”

Perëndimorët me çiltërsi e pranojnë Allahun, që frymëzoi Muhamedin, si Perëndinë e Biblës. Sidoqoftë Allahu s’ka bir dhe mohon Trinitetin (4:171), është i pakuptueshëm dhe ishte idhulli/perëndia pagane e fisit të Muhamedit përpara se ai të ishte lindur. Allahu u thotë myslimanëve, “Mos zini miq as çifutët as të krishterët...luftoni idhujtarët [të pafetë] kudo që t’i gjeni...Luftoni ata që nuk besojnë Allahun e as botën tjetër.” (5:51; 9:5, 29, 41). Por Perëndia trini i Biblës dëshiron që njerëzit ta njohin Atë (Jer. 9:24), një njohuri që është e nevojshme për shpëtimin (Gjo. 17:3). Çifutët janë “populli i Tij i zgjedhur” (Eks. 6:7; Lev. 20:26; 1 Kro. 16:13; Psa. 105:6, etj.) dhe të krishterët janë fëmijët e Tij shumë të dashur (Rom. 8:16,21; Gal.3:26; Efe. 1:5;1, etj.)

Në vend të konvertimit [kthim në fe tjetër] me forcë, Krishti tha se dishepujt [ndjekësit] e Tij nuk luftuan pasi mbretëria e Tij nuk ishte e kësaj bote (Gjo. 18:36). Dhe vërtet, Ai u tha dishepujve të Vet: “Duajini armiqtë tuaj, bekonit ata që ju mallkojnë, bëjuni mirë atyre që ju urrejnë dhe lutuni për ata që ju keqtrajtojnë dhe ju përndjekin” (Mat. 5:44).

Krishti e dha jetën e Tij për të shpëtuar mëkatarët dhe ndjekësit e Tij duhet të jenë të gatshëm të japin jetët e tyre për ta çuar këtë lajm të mirë nëpër botë. Shpëtimi biblik është një

dhuratë falas e paguar me anë të vdekjes së Krishtit, që tha: “Shkoni, pra, në mbarë botën dhe predikojini ungjillin çdo Krijese” (Mar. 16:15). Ky urdhërim përfshin edhe një bilionë myslimanët e sotëm. Ata paraqesin një sfidë të frikshme (dhe të pashmangshme) ndaj çdo të krishteri. Por si mund t’jua çojmë ne ungjillin atyre që mund të vriten për të besuarit në të, ose që mund të na vrasin ne që jua ofrojmë atë atyre?

Përpjekjet për të ungjillizuar myslimanët kanë patur pak sukses për arsye të qarta. Megjithatë, kohët e fundit ka qenë duke u pranuar një mënyrë e re dhe me nga sa thuhet më e frytshme: përdorimi i shkrimeve myslimane për të paraqitur Krishtin. Në këtë drejtim, disa ish-myslimanë kanë shkruar ca material të dobishëm.

Hadithi dëshmon për lindjen prej virgjëreshë, jetën pamëkat dhe mrekullitë e Krishtit, i cili quhet “Fjala e Allahut”. Disa pjesë të Kuranit, gjithashtu, flasin me konsideratë të lartë për Krishtin: që Ai u lind nga Maria kur kjo e fundit ishte e virgjër (Sura 3:45-47; 21:91, etj.); Ai është shembulli më i lartë (43:57); dhe që vetëm Ai është quajtur “Isa,” që do të thotë Shpëtimtar (3:45). Ndonëse Muhamedi nuk ishte në gjendje të kryente mrekullitë (17:90-96; 29:50-52, etj.), Krishti kreu (2:252-53; 3:49); dhe ndryshe nga të tjerët si Moisiu i cili bëri mrekulli ndaj urdhërit të Perëndisë, Jezusi bëri mrekulli nga vet iniciativa [nisma] e Tij (26:63, etj.), Madje edhe të ngjallë të vdekurin (3:49; 5:110; 36:78, 79, etj.). Për më tepër, Kurani thotë se Muhamedi ishte një mëkatar (9:43; 40:55; 47:19; 48:2, etj.), por Jezusi ishte i pamëkat (19:17-19).

Megjithatë, pavarësisht nga nderi dhe respekti i akorduar [i dhënë] Jezusit, Jezusi i Islamit nuk është Jezusi i Biblës por “një Jezus tjetër” (2 Kor. 11:4) -- prandaj kini kujdes.

Traditat e Islamit

Megjithëse në pjesët e tij të para Kurani të paktën nderon pjesë të Biblës si “Libri” dhe Çifutët dhe të Krishterët bashkë si “njerëzit e Librit”, ai shpesh e hedh poshtë Biblën: Ai mohon se Jezusi është Perëndi (3:59, 62; 4:171) dhe se Ai vdiq mbi kryqin (4:157-58; 5:116-20) për mëkatet tona. Gojëdhënat e hershme thonin se me kërkesën e Krishtit një dishepull i ngjashëm me Të e çloroi Atë nga kryqi duke vdekur në vendin e Tij. Megjithatë, pjesë të tjera duket se shpallin se Krishti me të vërtetë vdiq (3:33, 55; 5:117; 19:33) dhe shumë studiues islamikë zgjedhin këtë pikëpamje sot. Kurani mohon se dikush mund të vdesë për një tjetër (17:13-15; 35:18). Në të vërtetë, ai thotë se “asnjë shpirt i ngarkuar” [dmth, mëkatar] nuk do ta bartë barrën [mëkatin] e tjetrit.” Përderisa Jezusi ishte pa mëkat, Ai duhet të jetë një përjashtim.

Që mëkatarit të falet në mënyrë të drejtë, vetë Perëndia duhet të paguajë dënimin e kërkuar nga drejtësia e Tij; por ky koncept është i huaj për Islam. Kurani përmban paqartësi: “Pendim i pranueshëm te Allahu është vetëm ai i atyre që e bëjnë të keqen me mosdije e pastaj shpejt pendohen tek Allahu Vërtet!

Allahu fal...atij që dëshiron...” (4:17, 106, 110, 116). Nuk janë shpjeguar as “mosdija” as “shpejt”, as pse Allahu fal disa dhe jo të tjerët. As nuk garanton pendimi falje.

Ayatollah Khoemeini tha: “Edhe nëse Salman Rushdie (autori i *Vargjeve Satanike*) pendohet dhe bëhet njeriu më fetar i të gjitha kohëve, është detyra e çdo myslimani për të përdorur gjithçka që ai ka, jetën e tij dhe pasurinë e tij, për ta dërguar atë në ferr.” Nga ana tjetër, Bibla u ofron falje të gjithëve. Madje Krishti vdiq për të shpenguar ata të cilët e urreyen Atë dhe i kërkoi Atit të Tij që t’i falte ata të cilët e kryqëzuan Atë (Llu. 23:34).

S’ka pendim të mundshëm

Në jetën reale, falja e Allahut kurrë nuk vjen në kohë për të ndaluar një dorë, këmbë apo vesh nga të prerit si ndëshkim për vjedhje. Me qindra irakianë të gjymtuar nga ky dekret i panjerëzishëm islamik largohen nëpër kampe që janë në kufi me atë vend. E prapë, rrëmbimi i fëmijëve nuk kërkon një gjymtim të tillë sepse një *person* nuk konsiderohet si *pronë*. Edhe kurvërimi nuk kërkon një gjymtim të tillë, ndërsa një vjedhje e vogël e kërkon.

Antikrishti (*Dajjal*) është një temë e rëndësishme e *hadithit*, i cili paralajmëron ardhjen e tij. Ai është quajtur “Krishti i rremë” I cili do të mashtrtojë shumë afër fundit të epokës. *Hadithi* mëson se Jezusi do të kthehet në fund që të shkatërrojë *Dajjalin*. Besimi në “Ditën e Fundit [botën tjetër]” është një pjesë themelore e besimit mysliman (2:62).

Patjetër, të përpiqesh t’i fitosh myslimanët duke cituar Kuranin dhe *hadithet* mund të lërë të kuptohet se këto shkrime islamike janë të frymëzuara nga Perëndia. Madje M. N. Anderson, i cili ka bërë një punë kaq të shkëlqyer, ra në këtë grackë në librin *Krenar për të qënë një mysliman* në fq. 6: “Megjithëse ishte Gabrieli [i barazuar në islam me Frymën e Allahut] ai që ia noftoi Kuranin atij, ai [Muhammedi] iu drejtua njerëzve të Librit për siguri, kur ishte në dyshim për sa i përket Kuranit.” Për fat të keq, kjo të lë përshtypjen sikur Kurani të ishte i frymëzuar nga Perëndia, dhe se njerëzit e Librit (çifutët dhe të krishterët) duhej të vërtetonin mësimet e tij nga Bibla. Ky nënkuptim, në mënyrë tragjike, do të vërtetonte se myslimanët ishin në gabim.

Mospajtimet e Biblës me Kuranin janë justifikuar duke thënë se Bibla u korruptua. Por Kurani u dërgua për të qënë “si një mbrojtës” për Biblën (5:48); prandaj, nëse Bibla u korruptua, Kurani dështoi. Vetë Libri i Shenjtë mysliman pohon se shumë prej tekstit të tij është i errët (3:7); madje myslimanëve iu duhet t’u kërkojnë sqarim “Njerëzve të Librit [Biblës]”. (21:7!)

Gjithashtu Kurani bie në kundërshtim edhe me vetveten: Allahu krijoi gjithçka “sa hap e mbyll sytë” (54:49, 50), “për dy ditë” (41:9, 12), “brenda katër ditëve” (41:10), “brenda gjashtë ditësh” (7:54; 10:3; 32:4), “në një ditë” e barazuar me “një mijë vjet” (32:5) dhe gjithashtu “pesëdhjetë mijë vjet” (70:4); Jezusi nuk